

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er jo kun kort tid siden, vi havde en debat her i Folketinget om isolation, og jeg skal derfor ganske undlade at komme ind på vore synspunkter og begrundelser for, hvorfor vi fra regeringens side ønsker at begrænse isolationen. Det blev nævnt dengang.

Den eneste indvending, jeg har mod det af hr. Bernhard Baunsgaard genfremsatte lovforslag, er, at jeg mener, det er for vidtgående. Jeg mener, at den afbalancerede løsning, der er fremkommet fra strafferetsplejeudvalget, er rigtigere, og at det bør være inden for den ramme, der er angivet her af flertal og mindretal, vi søger at finde frem til en ordning med begrænsning af isolation. Men at en begrænsning skal finde sted, er vi altså enige om.

Jimmy Stahr (S):

Jeg var også inde på det, da vi behandlede justitsministerens forslag til ændringer i retsplejeloven, og føler egentlig heller ikke, at jeg har mulighed for at sige noget nyt.

Vi talte dengang om ministerens forslag, som lød på 3 måneder, og der var nogle i strafferetsplejeudvalget, der havde nævnt 2 måneder. Nu har vi altså et forslag om 4 uger eller 1 måned. Jeg kan kun sige, at vi vil se positivt på forslaget. Vi vil nu få lejlighed til at behandle alle tre muligheder i retsudvalget, og dér mener jeg at vi givetvis kan nå frem til et eller andet resultat, idet vel nok de fleste af os er enige om, at en begrænsning skal der til, og at isolationstiden skal begrænses på en eller anden måde. Men jeg ønsker altså ikke her i dag at sige præcist, om det bliver 1 eller 2 eller 3 måneder.

Hagen Hagensen (KF):

Også jeg kan henholde mig til, hvad jeg sagde under den drøftelse, vi havde, da justitsministerens forslag om de samme emner, som her berøres, for kort tid siden var til første behandling.

Der er ingen tvivl om – det vil jeg også godt gentage nu i dag – at vi alle ønsker, at både varetægtsfængsling og den isolation, der finder sted under varetægtsfængsling, bør

begrænses mest muligt. Der er ingen tvivl om, at vi ønsker stærkt, at varetægtsfængsling aldrig nogen sinde må strække sig ud over, hvad der er nødvendigt for at efterforske sagen, og at varetægtsfængsling – og under denne også isolation – må ophøre, så snart der ikke længere er nogen grund til at have disse ting.

Spørgsmålet om isolation af varetægtsfanger har været rejst igennem lang tid og har givet anledning til mange, mange drøftelser. Der er for mig heller ikke nogen tvivl om, at isolation i nogle tilfælde, måske endda i adskillige tilfælde, kan komme til at give fysiske og psykiske men for nogle af dem, som har været undergivet det. Men så vidt jeg mener at være orienteret, er det alligevel et fåtal af dem, der har siddet varetægtsfængslet og været isoleret, der ikke ender med også at blive dømt for et eller andet forhold. Der er vel nok nogle enkelte, og om dem vil jeg sige, at det er meget beklageligt, at det så er kommet til at gå ud over dem. I visse tilfælde sker der ikke domfældelse på grund af bevisets stilling, hvilket ganske givet skal komme den tiltalte til gode.

Men vi må også tænke på, at der er ganske mange ofre for forbrydelser, der på samme måde og vel i langt, langt videre omfang får både fysiske og psykiske men af det, der er overgået dem. Jeg tror nok, vi har et større hensyn at tage til dem end til de relativt få, der kan komme ud for at få men af at være isoleret eller varetægtsfængslede.

Det væsentlige for os er at få opklaret de lovovertrædelser, der begås, som vi desværre har alt for mange af. Det er meget væsentligt, at vi får opklaringsprocenten forhøjet, og dertil tjener jo efterforskning af de enkelte forhold. Det er langt vigtigere for mig at få opklaringen hævet og gjort til det, der er det væsentlige, end om vi straffer på den ene eller den anden måde.

Jeg synes, at det forslag, som det radikale venstre her har fremsat, går alt for vidt. Det skal naturligt indgå i de videre overvejelser i retsudvalget i forbindelse med den videre behandling af det af justitsministeren fremsatte forslag, men jeg synes, det er rigtigt af mig allerede nu at sige fra over for dette forslags meget absolutte grænser.

Jeg henholder mig fortsat til, at det, der sker med varetægtsfængslede i isolation, sker på domstolenes ansvar, og de har pligt til at